

Presentació de resultats de la recerca:

ADOLESCENTS IMMIGRANTS

Miquel Siguan

Profesor Emèrit de la Universitat de Barcelona i Asesor de la Fundació "la Caixa"

Fa un temps vam portar a cap un estudi, patrocinat per La Caixa, sobre la situació i els resultats aconseguits pels alumnes immigrants en una mostra d'escoles a Catalunya i a Madrid. (*La escuela y los inmigrados*. Paidós 1999) L'estudi que aquí presentem, patrocinat també per La Caixa es pot considerar una continuació d'aquell perquè té per objecte els immigrants adolescents entre 14 i 18 anys però en aquest cas basant-nos no en una mostra de centres sinó en històries individuals.

L'adolescència es caracteritza com una etapa de trànsit entre una situació infantil fortament condicionada per l'entorn familiar i una situació de relativa independència i orientada al futur. Però en el cas dels immigrants a aquesta dualitat se n'afegeix una altra: el seu món familiar es correspon amb una cultura diferent i molt més tradicional que la de la societat a la que hauran d'incorporar-se. Les dificultats d'adaptació i les possibilitats de conflicte són, per tant, més grans.

Pels joves immigrants, més encara que per als autòctons, la integració satisfactòria en el sistema escolar es el millor camí per a una integració satisfactòria en la societat adulta. Però la proporció dels que fracassen a l'escola es molt més alta i el nostre sistema escolar sembla incapaç de compensar aquests fracassos. L'estudi mostra que encara que sigui en proporcions limitades hi ha institucions al marge del sistema escolar regulat que són capaces de compensar aquests fracassos.

Àdhuc quan la seva integració escolar es satisfactòria els joves immigrants pretenen mantenir la seva identitat col·lectiva que en el cas dels immigrants del Marroc, que són majoria en el nostre estudi, es, en primer lloc, religiosa i tots es declaren disposats a mantenir-la amb tot i que les seves implicacions pel seus comportaments en la societat d'acollida a vegades, especialment per les noies, es presenten problemàtiques. Però mostren a més una identitat nacional que la proximitat i els contactes freqüents amb el Marroc ajuden a mantenir i que els mouen a proposar-se com a objectiu una identitat doble.